

## पिशाच

पिलका, स्त्री. ( पिलेन क्लेदयुक्तचक्षुषा काय-  
तीति । क्ले + क. । टाप् । ) हस्तिनी । इति  
शब्दमाला ॥

पिव, इ मेचने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ ( भ्रां-परं-  
सकं-सेट् । ) इ, पिन्वते । इति दुर्गादासः ॥

पिश, श्र प अवयवे । इति कविकल्पद्रुमः ॥  
( तुदां-सुचां-परं अकं-सेट् । ) श्र प, पिंशति  
पटः अवयवौ स्यादित्यर्थः । इति दुर्गादासः ॥

पिशङ्गः, पुं, ( पिंशतीति । पिश + "विङ्गादिभ्यः  
कित् ।" उणां । १।२०। इत्यङ्गच् स च कित् । )  
पिङ्गवर्णः । तडति, त्रि । इत्यमरः । १।५।  
१६—१७ ॥ ( यथा, ऋग्वेदे । १।८८।२।  
"तेऽरुणेभिर्वरमा पिशङ्गैः शुभे कं यान्ति रथ-

तूर्भिरेभ्यः ॥"

यथा च भाषे । १।६।  
"पिशङ्गमौञ्जीयुजमर्जुनच्छविं  
वसानमेणाजिनमङ्गनद्युति ।  
सुवर्णस्रजाकलिताधराभरार्त्तं  
विङ्गभयन्तं श्रितवाससस्तनुम् ॥"

नागभेदः । यथा, महाभारते । १।५७।१६।  
"भैरवो मुखवेदाङ्गः पिशङ्गश्चोद्वपारकः ॥"

पिशाचः, पुं, ( पिशितं मांसमश्नातीति । पिशित +  
अश्र + "कर्मण्यण् ।" ३।२।१। इति अण् ।  
ततः "एषोदरादीनि यद्योपदिष्टम् ।" ६।३।  
१०६। इति श्रितभागस्य लोपः अश्रभागस्य  
शाचादेशः । ) देवयोनिसिशेषः । इत्यमरः । १।  
१।११ ॥ पिशाश इति भाषा ॥ ( यथा,  
मनौ । १।३७।

"यक्षरक्षःपिशाचाश्च गन्धर्वाश्चरयोऽसुरान् ॥"  
"यद्यो वैश्रवणस्तद्वचराश्च । रक्षांसि रावणा-  
दीनि । पिशाचास्तोऽप्येकश्चा अश्रुचिमरुदेश-  
निवासिनः ।" इति तट्टीकार्या कुल्लूकभट्टः ॥ )  
तस्य लोको यथा,—

"अन्तरोचचरा ये च भूतप्रेतपिशाचकाः ।  
वर्जयित्वा रुद्रगणांस्तैस्त्रैव चरन्ति हि ॥  
नोङ् विक्रमये शक्तस्त्रिषां सम्भूतपाभनाम् ।  
अत ऊर्ध्वं हि विप्रेन्द्र । राक्षसा ये क्रतुनयः ।  
ते तु सूर्यादभः सर्वे विहरन्त्यूर्ध्ववर्जिताः ॥"  
इति पाद्मे सर्गसंख्ये १५ अध्यायः ॥

प्रेतः । यथा, शुद्धितत्त्वे ।  
"अश्रीचान्नाद्वितीयेऽङ्गि यस्य नोतुष्टयते वृषः ।  
पिशाचत्वं भवेत्तस्य दत्तैः आह्वयतैरपि ॥"

पिशाचकी, [ न ] पुं, ( पिशाचाः सन्त्यस्येति ।  
"वातातीसारार्थां कुक् च ।" ५।२।१२६।  
इत्यच् "पिशाचाश्च ।" इति वार्त्तिकोक्त्या इतिः  
कुक् च । ) कुवेरः । इति हेमचन्द्रः । २।१०।३ ॥

पिशाचङ्गः, पुं, ( पिशाचानां हः पिशाचप्रियो हर्वां  
निवङ्गुलादन्वकारवत्त्वाद्दशुचिस्थानजातत्वाच्च । )  
शाखोटवृक्षः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ ( शाखोट-  
शब्देऽस्य विवृतिर्ज्ञातया ॥ )

पिशाचवृक्षः, पुं, ( पिशाचानां वृक्षः पिशाचप्रियो  
वृक्षो वा । ) शाखोटवृक्षः । इति रत्नमाला ॥

## पिशुनः

पिशाचसभं, स्त्री. पिशाचानां सभा । इति नपुं-  
सकलिङ्गसंयहटीकार्या भरतः ॥

पिशाची, स्त्री. ( पिशाच + डीष् । ) पिशाचिका ।  
स्त्री पिशाची । इति शब्दमाला ॥ ( पिशाच-  
वह्न्योऽस्यस्या इति । अच् ततो डीष् ।  
तदद्गन्वयुक्तत्वात् तथात्वम् । ) गन्धर्वास्त्री ।  
इति राजनिर्घण्टः ॥

पिश्रितं, स्त्री, ( पिंशति अवयवोभवतीति । पिश्र  
+ "पिश्रेः क्च ।" उणां । ३।६५। इति  
इतनु स च कित् । यद्वा, पिश्रते स्मृति । क्तः । )  
मांसम् । इत्यमरः । २।६।६३ ॥ ( यथा,  
मार्कण्डेयपुराणे । २५।१७।

"हासोऽस्त्रिसन्दर्शनमचियुग्म-  
मत्यञ्जलं तन्मनमङ्गनायाः ।  
कुचादि पीनं पिश्रितं घनं तत्  
स्थानं रतेः किं नरकं न योषित् ॥"

पिश्रिता, स्त्री, ( पिश्रितवह्न्योऽस्यस्या इति ।  
अच् ततश्चाप् । ) जटामांसी । इति मेदिनी ।  
ते, ३३ ॥

पिश्रिताशी, [ न ] त्रि, ( पिश्रितं आश्रातीति ।  
अश्र + शिनिः । ) शाष्कुलः । मांसभक्षकः । इति  
हेमचन्द्रः । ३।६३ ॥ ( यथा, महाभारते ।  
१।८४।१४।

"सङ्कीर्णाचारधर्मेषु प्रतिलोमचरेषु च ।  
पिश्रिताशिशु चान्धेषु ऋषिः । राजा भवि-  
ष्यति ॥"

पिश्री, स्त्री, ( पिंशतीति । पिश्र + कः । गौरादि-  
त्वात् डीष् । ) जटामांसी । इति राजनिर्घण्टः ॥  
( जटामांसीशब्देऽस्या गुणादयो ज्ञातयाः ॥ )

पिशुनं, स्त्री, ( पिंशतीति । पिश्र + "क्षुधिपिश्रि-  
मिपः कित् ।" उणां ३।५५। इति उनन् ।  
स च कित् । ) कुङ्कुमम् । इत्यमरः । २।६।  
१२४ ॥ ( पर्यायोऽस्य यथा,—  
"कुङ्कुमं घुष्ट्यं रक्तं काशमीरं पीतकं वरम् ।  
सङ्कोचं पिशुनं धीरं वाञ्छीकं शोणितमभिधम् ॥"  
इति भावप्रकाशस्य पूर्वसंख्ये प्रथमे भागे ॥ )

पिशुनः, पुं, ( पिश्र + उनन् । स च कित् । ) कपि-  
वक्रः । नारदः । काकः । इति मेदिनी । ने, ६२ ॥  
( अङ्गुष्ठः पुत्रः । यथा, मार्कण्डेये । ५१।६५।  
"अङ्गुष्ठकृत्तयं लेभे पिशुनं नाम नामतः ॥"  
कौशिकस्य पुत्रभेदः । यथा, हरिवंशे । २१।५-६।  
"वाग्दुष्टः क्रोधनो हिंसः पिशुनः कविरेव च ।  
खट्वमः पिष्टवर्षा च नामभिः कर्मभिक्षया ॥  
कौशिकस्य सुतास्तातः शिष्या गार्ग्यस्य  
भारतः ।  
पितृयुपरते सर्वे प्रतवन्स्तदाभवन् ॥"

पिशुनः, त्रि, ( पिश्र + उनन् । स च कित् । )  
अप्रकाशेनावुचितप्रबोधकः । परस्परभेदशीलः ।  
इत्यमरटीकार्या भरतः ॥ तत्पर्यायः ।  
"द्विजिह्वः स्रक्कः कर्णेजपः पिशुन इत्यपि ।  
दुर्जनो दुर्निधो विभक्तहृद्य पिशुनः खलः ॥"  
इति जटामांसी ॥ \* ॥

## पिष्टकः

"कर्णेजपः स्रक्कः स्यादनौषित्यप्रबोधके ।  
परस्परं भेदशीले पिशुनो दुर्जनः खलः ॥"

इति शब्दरत्नावली ॥  
( यथा, आर्यासप्तशत्याम् । ५६ ।  
"अनुग्रहेण न तथा व्यथयति कटुकुजितैर्यथा  
पिशुनः ।  
रुधिरादानादधिकं दुनोति कर्णं कण्ठं  
भक्षकः ॥" )  
क्रूरः । इति मेदिनी । ने, ६२ ॥ ( यथा, मनौ ।  
३।२६१ ।  
"भामरी गण्डमाली च शिवायो पिशुनस्तथा ॥"  
पिशुना, स्त्री, ( पिशुन + टाप् । ) पृक्ता । इति  
मेदिनी । ने, ६२ ॥ पिष्टिंशाक इति भाषा ॥  
( पृक्ताशब्देऽस्या गुणादयो ज्ञातयाः ॥ )  
पिष, ध औ ल चूर्णेने । इति कविकल्पद्रुमः ॥  
( रधां-परं-सकं-अनिट् । ) ध, पिनष्टि लोको  
गोधूमम् । औ, पेष्टा । ल, अपिष्टत् । इति  
दुर्गादासः ॥  
पिष्टं, स्त्री, ( पिष्यते स्मृति । पिष + क्तः । ) सीस-  
कम् । इति रत्नमाला ॥ पिष्टकः । यथा,—  
"अन्नादृष्टगुणं पिष्टं पिष्टादृष्टगुणं पयः ।  
पयवोऽदृष्टगुणं मांसं मांसादृष्टगुणं हृतम् ।  
हृतादृष्टगुणं तैलं मर्हान्न च भक्षणात् ॥" \* ॥  
अस्य गुणाः ।  
"पिष्टं प्राणकरं रूचं विदाहि गुरु दुर्जरम् ॥  
शालिपिष्टमया भक्ष्याः कफपित्तविनाशनाः ।  
वेदला गुरवो भक्ष्या विष्टमिष्टमारुताः ॥  
सगुङ्गाः सतिलाश्चैव सचोद्वपारशर्कराः ।  
भक्ष्या बल्याश्च हृद्याश्च गुरवो हृंह्याः परम् ॥  
सस्नेहाः स्नेहसिक्ताश्च भक्ष्या गोधूमसम्भवाः ।  
गुरवस्तर्पणा हृद्या बलीपचयवर्हनाः ॥  
मर्हितां समितां चौरनारिकेलहृतादिभिः ।  
अवग्राह्य हृते पृक्ता हृतपूरोऽयमुच्यते ॥  
हृतपूरो गुरुवृष्यः कफरुक्तकामसदः ।  
रक्तपित्तहरो हृद्यः खादुः पित्तहरोऽभिदः ॥"  
गोधूमचूर्णं समिता ।  
"समितां मधुदुग्धेन खड्गैलामरिचादिभिः ।  
हृते पृक्ता चिपेत खड्गे संयावो हृंह्यो गुरुः ॥  
समिता वेष्टिता मध्ये मधु हत्वा हृते श्रुता ।  
मधुमस्तकमुद्दिष्टं तदृष्ट्यं गुरु दुर्जरम् ॥"  
इति राजवल्लभः ॥  
पर्यटशक्नुलीफेनकवटलड्डुकानां गुणास्तत्-  
च्छब्दे द्रष्टव्याः ॥ \* ॥ चूर्णीकृते, त्रि ( यथा,  
कथावरित्वागरे । ६।४१ ।  
"ज्ञत्वा तांश्चकान् पिष्टान् गृहीत्वा जल-  
कुम्भिकाम् ।  
अतिहं चत्वरे गत्वा हायायां नगरादृवहिः ॥"  
पिष्टकं, स्त्री, ( पिष्टमिव प्रतिकृतिः । इवार्थे कन् । )  
तिलचूर्णम् । इति राजनिर्घण्टः ॥  
पिष्टकः, पुं, ( पिष्टानां विकार इति । "संज्ञा-  
याम् ॥" ४।३।१७७ । इति कन् । ) पिष्टानां  
तदुत्पादनां विकारः । पिष्टा इति भाषा ॥